

مجموعه گفتارهای علمی اخلاقی

حضرت آیت الله یثربی دامت برکاته

به سوی معرفت

تفسیر آیات ولایت و امامت

هدایت

ثمره شجره امامت

۹ اسفند ۱۳۸۵
۱۰ صفر ۱۴۲۸

تکثیر این جزوه

با رعایت محتوا، حفظ امانت در نقل و ذکر مأخذ مجاز است

«وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَلَعْنَةُ اللهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ» .

قال الله العظيم في كتابه الكريم أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ،

﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾^(۱)

و از آنان امامانی قرار دادیم که به فرمان ما هدایت کنند ، چون شکیبایی نمودند و به آیات ما یقین داشتند .

چکیده سخن:

در جلسه قبل دربارهٔ مطلق امامت و امامت مطلقه و تمایز آن دو سخن گفتیم ، و بیان نمودیم که امام مطلق ، امام و مقدّم بر همهٔ مخلوقات اعم از جانداران و غیر آن است ، و همه چیز تحت قدرت و اختیار او می‌باشد . و همچنین بیان نمودیم که هدایت ثمرهٔ شجرهٔ طیّبه امامت است .

هدایت به لهر:

نتیجهٔ آیه‌ای که موضوع بحث است این شد که خداوند می‌فرماید: ما از

۱ - سورهٔ سجده ، آیه ۲۴ .

میان بنی اسرائیل برخی را به عنوان امام قرار دادیم، آنانی که به مرتبه و مقام صبر نائل شدند، تا به امر، هدایت کننده باشند. مراد از هدایت عبارت ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ چیست؟

در این عبارت چهار کلمه وجود دارد، ۱ - فعل (یهدون)، ۲ - حرف جر (باء)، ۳ - اسم (أمر)، ۴ - ضمیر متکلم مع الغیر (نا).

کسانی که به مقام امامت رسیده‌اند، هدایت کنندگان اند. اما چه کسانی را هدایت می‌کنند؟ در آیه ذکر نشده که هدایت شامل چه کسانی می‌شود و به صورت مطلق بیان شده است. و یا آیه دیگر،

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ﴾^(۱).

و آنان را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما مردم را هدایت می‌کردند و انجام کارهای نیک و برپا داشتن نماز و ادای زکات را به آنها وحی کردیم، و تنها ما را عبادت می‌کردند.

در این آیه نیز از اینکه هدایت کنندگان چه کسانی را هدایت می‌کنند سخنی به میان نیامده. از کنار هم قرار دادن این دو آیه به روشنی در می‌یابیم هدایت، علّت غایی برای جعل منصب امامت است.

علتهای چهار گانه^(۲):

فلاسفه برای هر معلول و مخلوقی چهار علّت ذکر می‌کنند، ۱ - علّت

۱ - سوره انبیاء، آیه ۷۳.

۲ - شرح منظومه سبزواری، ج ۲ ص ۴۰۵.

صوری، ۲ - علت مادی، ۳ - علت فاعلی، ۴ - علت غایی.

به عنوان نمونه یک ساختمان این چهار علت را دارد. علت صوری، شکل و وضع موجود آن است. علت مادی، مصالح، آجر و آهن و... که اجزاء تشکیل دهنده ساختمان هستند. علت فاعلی عبارت است از معمار، مهندس و کارگری که ساختمان را ساخته‌اند. علت غایی، هدف و انگیزه‌ای است که سازنده را وادار به ساخت آن نموده است. از نظر فلاسفه علت غایی مهمترین علت است که به آن علة العلل می‌گویند.

روشن شد که علت غایی (علة العلل) جعل منصب امامت، هدایت است و خداوند برای تحقق هدایت این مقام و منصب را به برخی از بندگان برگزیده تفویض می‌نماید.

انواع هدایت:

از کلمه هدایت، دو نوع هدایت به ذهن متبادر می‌شود:

۱- **ارائه طریق:** به معنی نشان دادن راه. مانند اینکه کسی از شما آدرسی را می‌پرسد، شما او را راهنمایی می‌کنید و به او می‌گویید که چگونه و از چه راهی به مقصد و مقصود برسد.

۲- **ایصال به مطلوب:** به مطلوب رساندن فرد؛ و عدم اکتفا به بیان و راهنمایی قوی. به عبارت دیگر ایصال به مطلوب یعنی گرفتن دست سائل و رساندن او به مقصود است.

از مجموع آیاتی که در قرآن ذکر شده روشن می‌شود، منظور از هدایت، هدایت به معنای دوم می‌باشد. شأن امام عَلَيْهِ السَّلَامُ فقط سخنرانی، راهنمایی و ارائه

طریق نمی‌باشد، بلکه رساندن به مقصود است. آنان دست هر گمراه و هر مخلوقی را می‌گیرند و به هدف نهایی می‌رسانند.

تا بدین جا دو مطلب روشن گشت، ۱ - هدایت امامان علیهم‌السلام به معانی رساندن به مقصود می‌باشد، ۲ - هدایت آنان شامل همه مخلوقات و موجودات می‌شود. و از هدایت آنان همه بهره می‌گیرند. هدایت آنان در انحصار بشر و بنی آدم نمی‌باشد.

حضرت ابراهیم علیه‌السلام در قرآن:

آیات متعددی در رابطه با حضرت ابراهیم علیه‌السلام در قرآن ذکر شده است، می‌خواهیم با توجه به آن آیات مسأله هدایت و جایگاه آن را کمی بیشتر بشکافیم. ابراهیم علیه‌السلام پس از آن که در امتحانات متعدّد الهی پیروز شد، خداوند او را به مقام امامت رساند و حضرت ابراهیم علیه‌السلام از خداوند خواست که فرزندانش نیز به این مقام نائل گردند. اما خداوند فرمود این مقام در انحصار صالحان است و ظالمان بهره‌ای از این منصب نخواهد برد.

﴿وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾^(۱).

بخاطر آورید، هنگامی که خداوند ابراهیم علیه‌السلام را با وسایل گوناگونی آزمود و او به خوبی از عهده این آزمایشها بر آمد، خداوند به او فرمود: (من تو را امام و پیشوای مردم قرار دادم)

۱ - سوره بقره، آیه ۱۲۴.

ابراهیم [عَلَيْهِ السَّلَام] عرض کرد: (از دودمان من نیز امامانی قرار بده)، خداوند فرمود: پیمان من به ستمکاران نمی‌رسد، (و تنها آن دسته از فرزندان تو که پاک و معصوم باشند، شایسته این مقام‌اند).

حضرت ابراهیم [عَلَيْهِ السَّلَام] در کهن سالی به مقام امامت رسید، زیرا حضرت ابراهیم [عَلَيْهِ السَّلَام] از خداوند می‌خواهد که فرزندانش نیز به مقام امامت برسند «قال ومن ذرّيتي». از سوی دیگر حضرت ابراهیم [عَلَيْهِ السَّلَام] در کهولت، صاحب فرزند می‌شوند، با توجّه به این دو مطلب نتیجه می‌گیریم که آن حضرت، در کهن سالی به امامت می‌رسند.

برای اثبات صاحب فرزند شدن حضرت ابراهیم [عَلَيْهِ السَّلَام] در کهولت سن، به آیات ذیل توجّه فرمائید. این سه فراز از قرآن کریم به خوبی ادعای ما را اثبات می‌نمایند.

﴿وَنَبِّئُهُمْ عَنْ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ * إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ * قَالُوا لَا نَوْجَلُ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ * قَالَ أَبَشْرُتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تَبَشِّرُونَ * قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ﴾ (۱).

به آنها از میهمانان ابراهیم خبر ده، هنگامی که بر او وارد شدند و سلام کردند، ابراهیم [عَلَيْهِ السَّلَام] گفت: ما از شما بیمناکیم. گفتند: نترس ما تو را به پسر دانا بشارت می‌دهیم. گفت: آیا به من چنین بشارت می‌دهید با اینکه پیر شده‌ام؟! به چه چیزی بشارت می‌دهید؟ گفتند: تو را به حق بشارت می‌دهیم، از مأیوسان نباش.

۱ - سوره حجر، آیات ۵۵ - ۵۱.

آیه دیگر:

﴿وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحَكْتُ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ *
قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ *
قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ
حَمِيدٌ مَجِيدٌ﴾^(۱).

و همسرش ایستاده بود از خوشحالی خندید، سپس او را به اسحاق و بعد از او به یعقوب بشارت دادیم. گفت: (ای وای بر من! آیا من فرزند می آورم در حالی که پیر زنم و این شوهرم پیر مردی است؟! این راستی چیز عجیبی است!) گفتند: آیا از فرمان خدا تعجب می کنی؟! این رحمت خدا و برکاتش بر شما خانواده است، چرا که او ستوده و الاست.

آیه دیگر،

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ
الدُّعَاءِ﴾^(۲).

حمد خدای را که در پیری، اسماعیل و اسحاق را به من بخشید، مسلماً پروردگار من، شنونده و اجابت کننده دعاست.

مهمترین آزمایش ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَام:

خداوند، حضرت ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَام را بارها مورد آزمایش قرار داد، وی از همه

۱ - سوره هود، آیات ۷۳ - ۷۱.

۲ - سوره ابراهیم، آیه ۳۹.

آنها سرافراز بیرون آمد. اما سخت‌ترین امتحان چه بود؟ با توجه به آیات قبل دانستیم که آن حضرت در کهولت صاحب فرزند می‌شود، حال خداوند به ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَام می‌گوید: فرزندت را قربانی کن .

﴿ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى ﴾ (۱).

هنگامی که با او به مقام سعی و کوشش رسید، گفت: پسر من! من در خواب دیدم که تو را ذبح می‌کنم، نظر تو چیست؟ اسماعیل بی‌درنگ در پاسخ گفت:

﴿ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴾ (۲).

گفت: پدرم! هر چه دستور داری اجرا کن، به خواست خدا مرا از صابران خواهی یافت.

حضرت ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَام فرزندش را بر خاک نهاد و کارد را بر گردنش کشید، ﴿ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴾ .

هنگامی که هر دو تسلیم شدند و ابراهیم، جبین او را بر خاک نهاد. اما اراده خداوند، قربانی نمودن اسماعیل نبود.

﴿ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴾ (۳).

ما ذبح عظیمی را فدای او کردیم.

سپس خدا فرمود، ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَام، در امتحان الهی پیروز شدی:

۱- سوره صافات، آیه ۱۰۲.

۲- سوره صافات، آیه ۱۰۲.

۳- سوره صافات، آیه ۱۰۷.

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ (۱).

این مسلماً همان امتحان آشکار است.

مقام بندگی:

مقام عبودیت و بندگی، مقامی بسیار بالا است و هر کس نمی‌تواند به این مقام دسترسی پیدا کند. هنگام تشهد در نماز نخست شهادت بر بندگی رسول الله ﷺ می‌دهیم، سپس بر اینکه ایشان فرستاده خداوند هستند، «أشهد أن محمداً ﷺ عبده ورسوله».

امام صادق عليه السلام می‌فرماید:

«إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ عَبْدًا قَبْلَ أَنْ يَتَّخِذَهُ نَبِيًّا وَإِنَّ اللَّهَ اتَّخَذَهُ نَبِيًّا قَبْلَ أَنْ يَتَّخِذَهُ رَسُولًا وَإِنَّ اللَّهَ اتَّخَذَهُ رَسُولًا قَبْلَ أَنْ يَتَّخِذَهُ خَلِيلًا وَإِنَّ اللَّهَ اتَّخَذَهُ خَلِيلًا قَبْلَ أَنْ يَتَّخِذَهُ إِمَامًا» (۲).

خداوند ابراهیم را عبد و بنده خویش قرار داد پیش از نبوت، و نبی قرار داد پیش از رسالت و رسول قرار داد پیش از خلت (دوستی) و خلیل قرار داد پیش از امامت.

داستانی از هدایت امام عليه السلام

روزی حضرت موسی ابن جعفر عليه السلام از کوچه‌ای عبور می‌نمود و صدای ساز و آواز از خانه‌ای شنیده می‌شد. در آن هنگام، کنیزی از منزل خارج شد تا زباله‌ها

۱- سوره صافات، آیه ۱۰۶.

۲- کافی، ج ۱ ح ۲ ص ۱۷۵.

را کنار در بگذارد. امام علیه السلام به آن کنیز فرمودند: صاحب خانه بنده است یا آزاد؟ کنیز گفت: آزاد است و من کنیز او هستم، سپس امام علیه السلام فرمودند: از صدای آوازی که به گوش می‌رسد، روشن است که صاحب منزل آزاد است! کنیز به خانه باز گشت، صاحب خانه به او گفت چرا دیر کردی؟ و کنیز ماجرا را بیان کرد. صاحب خانه گفت: آن مرد چه شکلی داشت؟ وقتی مشخصات را شنید سراسیمه و پا برهنه از منزل بیرون آمد و به دنبال آن مرد رفت و دید آن شخص موسی ابن جعفر علیه السلام می‌باشد به پای حضرت افتاد، و گفت آقا مرا بیدار کردید و از غفلت نجاتم دادید. وی بشکرانه این نعمت که توانست امام علیه السلام را درک کند و هدایت شود تا آخر عمر پا برهنه بود، این شخص معروف به بشر حافی شد^(۱).

بنده نافرمانی نمی‌کند و مطیع مطلق است، از محرّمات پرهیز می‌کند و به واجبات تقید دارد با این مقیاس می‌توانیم خودمان را بسنجیم و بفهمیم که در برابر ذات اقدس ربوبی بنده هستیم یا عاصی، اطاعت می‌کنیم یا سرکشی.

همان طور که از حدیث قبل روشن گشت حضرت ابراهیم علیه السلام در نخستین گام عبدالله شد و سپس قابلیت پیدا کرد و شد نبی الله و پس از آن شد رسول الله. (از روایاتی که مرحوم کلینی نقل می‌کند^(۲) می‌یابیم که دایره مسؤلیت نبی کمتر از رسول می‌باشد، ممکن است کسی نبی خداوند برای اهل و خانواده خود باشد). پس از آن شد خلیل الله و به مقام خلّت و دوستی خداوند رسید.

می‌گویند حضرت ابراهیم علیه السلام گله‌ای داشت. روزی به بیابان رفت که احشام خود را ببیند، شنید کسی می‌گوید:

۱- کتاب التوابین، ص ۲۱۰.

۲- کافی، ج ۱ ص ۱۷۶.

«سَبَّوحٌ قَدَّوسٌ، رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ».

پروردگارِ ملائکه و روح منزّه و مقدس است.

ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَامُ گفت: چه کسی نام محبوب مرا بر زبان جاری کرد؟ اگر بار دیگر نام او را بگویند، نیمی از ثروت خود را به او می‌بخشم^(۱).

متأسفانه برخی از مردم وقتی سخن از پول به میان می‌آید، طفره می‌روند، و در مواردی که خداوند دستور داده است پول بدهید، نافرمانی می‌کنند و می‌گویند حاضر به انجام هر کاری هستیم جز این مورد!

حضرت ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَامُ در آخرین مرحله از سیر تکاملی خود پس از آنکه از تمام امتحانات الهی سر بلند بیرون آمد، به مقام امامت رسید. وی در اولین گام به این مقام نائل نشد، لذا منصب امامت در چشم او بسیار مهم و عظیم جلوه کرد. به همین دلیل این مقام را برای فرزندانش از خداوند طلب نمود.

امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ می‌فرماید:

«وَمِنْ عَظَمَتِهَا فِي عَيْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ وَمِنْ ذَرِّيَّتِي»^(۲).

به دلیل عظمت مقام امامت، ابراهیم آن را از خداوند برای فرزندانش طلب نمود.

هدایت به امر:

منظور از امر چیست، در قرآن کلمه امر مکرر ذکر شده است،

۱- الفضائل والذائل، ص ۱۰۳.

۲- کافی، ج ۱ ح ۲ ص ۱۷۵.

﴿ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾^(۱).

فرمان او چنین است که هر گاه چیزی را اراده کند، تنها به آن می‌گوید: (موجود باش) آن نیز بی درنگ موجود می‌شود.
امر یعنی بلا فاصله و پس از اینکه اراده ایجاد شود، مراد که ایصال به مطلوب باشد محقق شود. گاهی گفته می‌شود هدایت به امر و رساندن به مقصد با اختیار انسان در تضاد است. ولی امام علیه السلام می‌تواند با یک اراده و نظر فرد را هدایت نماید، اما باید فرد دارای قابلیت هدایت باشد.
حضرت موسی ابن جعفر علیه السلام با یک پیام، فردی را که غرق گناه بود دگرگون کرد و یا حضرت سید الشهداء علیه السلام با یک نگاه مس وجودی بعضی را به طلا تبدیل نمود.

﴿ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلِمَةٍ بِالْبَصَرِ ﴾^(۲).

و فرمان ما یک امر بیش نیست، همچون یک چشم بر هم زدن.
در هر جای قرآن که کلمه ﴿أَمْرُهُ﴾ یا ﴿أَمْرُنَا﴾ ذکر شده می‌توان استفاده نمود، که همه مخلوقات و ماهیات با یک امر او تحقق وجودی پیدا می‌کنند، ﴿كُنْ﴾ که آمد دیگر، انتظار تخلف و نافرمانی در میان نخواهد بود و ماهیات محقق می‌شوند. این تحقق در کمترین زمان ممکن و به عبارت روشن‌تر در همان آن و بدون فاصله زمانی ﴿كَلِمَةٍ بِالْبَصَرِ﴾ ایجاد می‌شود.
امر و اراده در اختیار امام علیه السلام است و به این دلیل که تخلف از اراده خداوند محال است، تخلف از اراده آنان امکان ندارد. در روایات و زیارت نامه‌ها به این

۱- سوره یس، آیه ۸۲.

۲- سوره قمر، آیه ۵۰.

مطلب اشاره شده است. در زیارت سید الشهداء علیه السلام می خوانیم:

«إرادة الرَّبِّ في مقادير أموره تهبط إليكم وتصدر من بيوتكم»^(۱).

اراده خداوند برای اندازه گیری امور آفرینش به شما نازل می شود
و از خانه های شما صادر می شود.

یا در زیارت جامعه،

«وأمره إليكم»^(۲).

فرمان و حکم خداوند به دست شما اهل بیت است.

همه امور آفرینش از مسیر شما مقدر می گردد، همه کون و هستی به دست شما است. امام علیه السلام واسطه فیض الهی است و بر اساس قاعده امکان اشرف، امکان ندارد فیض سایل و جاری پروردگار بدون وساطت آنان به کسی تعلق گیرد، هدایت عالم کون به دست حضرات معصومین علیهم السلام می باشد.

گردش ماه و خورشید، زمین و دیگر افلاک جریان آبها، رویدن نبات، تولید مثل همه موجودات و... در اختیار امام علیه السلام است.

رسول الله صلی الله علیه و آله به حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام می فرماید:

«من أطاعني فقد أطاع الله ومن عصاني فقد عصى الله ومن أطاع علياً

فقد أطاعني ومن عصى علياً فقد عصاني»^(۳).

هر که مرا اطاعت کند، خداوند را اطاعت کرده و هر که از من نافرمانی کند از خدا نافرمانی کرده. و هر که از علی اطاعت کند از من اطاعت کرده و هر که نافرمانی علی را بکند، نافرمانی مرا کرده است.

۱- کامل الزیارات، ص ۳۶۶.

۲- المزار، ص ۵۲۸.

۳- مستدرک حاکم، ج ۳ ص ۱۳۱.

اراده اميرالمؤمنين عليه السلام از اراده خداوند غير قابل تخلف است .

رسول الله صلى الله عليه وسلم به حضرت زهرا عليها السلام مي فرمايد:

«إِنَّ اللَّهَ يَغْضَبُ لَغَضْبِكَ وَيَرْضَى لِرِضَاكَ»^(۱).

خداوند از خشم تو خشمگين و از خشنودى تو خشنود مى شود .
خشنودى و خشم ائمه عليهم السلام از خشنودى و خشم خداوند انفكاك ناپذير
است ، نه تنها آنها براى خداوند خشم مى گيرند ، بلكه خشم آنان خشم خداوند و
رضاي آنان رضاي خداوند است .

انشاء الله در جلسه بعد به مسأله هدايت به امر و يقين بيشتر خواهيم

پرداخت .

«والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته»

۱- بحار الانوار، ج ۳ ص ۳۵۶ . مستدرک حاكم، ج ۳ ص ۱۵۴ .

... همه امور آفرینش از مسیر شما
مقدّر می‌گردد، همه کون و هستی به
دست شما است. امام علیه السلام واسطه
فیض الهی است و بر اساس قاعده
امکان اشرف، امکان ندارد فیض سایل
و جاری پروردگار بدون وساطت آنان به
کسی تعلق گیرد، هدایت عالم کون به
دست حضرات معصومین علیهم السلام می‌باشد.
گردش ماه و خورشید، زمین و دیگر
افلاک جریان آبها، رویدن نبات،
تولید مثل همه موجودات و ... در
اختیار امام علیه السلام است.
(صفحه ۱۴ از همین جزوه)

محل برگزاری جلسات :

کاشان : حسینیه بیت حضرت آیت الله یشربی
تلفن : ۴۴۴۴۳۴۳ - ۴۴۴۵۲۷۷ نمابر : ۴۴۴۹۹۳۳

